

۱. ویژگی‌های آب‌وهوایی متفاوت موجب می‌شود که بخش‌های مختلف سیاره زمین با یکدیگر تفاوت داشته باشند و نواحی آب‌وهوایی به وجود بیایند.
۲. هوا وضعیت گذرا و موقتی هواکره در یک محل در مدت زمانی کوتاه است، اما آب‌وهوا، شرایط و وضعیت هوای یک ناحیه در مدت زمانی نسبتاً طولانی است.
۳. فلات‌ها، کوه‌ها، تپه‌ها و دشت‌ها، چهار ناهمواری اصلی و عمده سطح زمین‌اند.
۴. فلات‌ها، سرزمین‌های مرتفع و نسبتاً همواری هستند که در کوهستان‌ها محصور بوده و کناره‌های آنها با شیب تند به نواحی پست متصل می‌شود. برخی فلات‌ها وسیع و برخی کم وسعت‌اند.
۵. کوه ناهمواری برجسته و مرتفعی است که معمولاً دامنه‌های تند و قله برجسته دارد. مجموعه‌ای از کوه‌ها به شکل نواری در کنار هم قرار گرفته‌اند، رشته کوه را به وجود می‌آورند. مانند رشته کوه هیمالیا، آند، راکي-البرز-زاگرس، آلپ.
۶. هواکره از لایه‌های مختلف تشکیل شده و بیشترین تغییرات آب‌وهوایی در لایه زیرین آن، یعنی تروپوسفر به وجود می‌آید.
۷. وجود هواکره یکی از ویژگی‌های مهم سیاره زمین است و این سیاره را از سایر سیارات جدا می‌کند، زیرا به واسطه هواکره، زیست کره قادر به حیات است. علاوه بر این، هواکره بر روی آب کره و سنگ کره نیز تاثیر می‌گذارد.
۸. زیست بوم از تعدادی بوم‌سازگان تشکیل شده است و وسعت زیادی دارد.
۹. میان اجزاء و پدیده‌های هر مکان، نوعی پیوستگی و هماهنگی وجود دارد که آن مکان را از سایر مکان‌ها متفاوت می‌سازد.
۱۰. هر ناحیه‌ی کره‌ی زمین با دیگر نواحی مبادلات اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی دارد. نواحی بر روی یکدیگر تأثیر می‌گذارند.
۱۱. محدودیت‌ها و موانع طبیعی و محیطی موجب می‌شود انسان‌ها برای کنترل محیط و شرایط چاره‌اندیشی کنند یعنی هر ناحیه شرایط خاصی دارد و انسان‌ها در چارچوب آن شرایط دست به عمل می‌زنند.
۱۲. حکومت‌ها و تصمیم‌گیری‌های سیاسی نیز به شدت بر نواحی تأثیر می‌گذارند برای مثال برنامه‌ریزی یا تصمیم یک دولت برای ایجاد ناحیه‌ی گردشگری و یا پارک ملی می‌تواند موجب حفظ، تغییر یا تخریب نواحی طبیعی و انسانی شود.
۱۳. این تقسیم‌بندی برای شناخت بهتر و آسان‌تر مکان‌های مختلف و علمی کردن مطالعات و تحقیقات درباره‌ی این مکان‌ها صورت می‌گیرد تا بتوان برای آنها به طور صحیح برنامه‌ریزی کرد.
۱۴. وقتی یک محیط جغرافیایی را بر اساس معیارهایی به واحدهای کوچک‌تر تقسیم می‌کنیم، به طوری که هر واحد با واحد مجاور تفاوت داشته باشد، در واقع «ناحیه‌بندی» کرده‌ایم.
۱۵. هر ناحیه‌ی جغرافیایی دارای کانون یا مرکزی است که بیشترین عوامل وحدت و همگونی در آن وجود دارند.
۱۶. ناهمواری‌ها، آب و هوا، پوشش گیاهی، خاک
۱۷. شهرها، استان‌ها و کشورها نواحی سیاسی محسوب می‌شوند، زیرا یک نهاد آنها را اداره و مدیریت می‌کنند. این نواحی با مرزهای قراردادی از نواحی مجاور، متمایز می‌شوند.
۱۸. مایل بودن محور زمین بر مدار گردش انتقالی آن به دور خورشید موجب می‌شود که طی حرکت وضعی و انتقالی، وسعت منطقه روشن و تاریک و طول روز و شب و فصول مختلف سال در نواحی مختلف و در نیمکره شمالی و جنوبی متفاوت باشد.
۱۹. در این نظریه: پوسته زمین به قطعات بزرگی تقسیم شده است. این ورقه‌ها (پوسته و گوشته فوقانی) روی بخش خمیری شکل گوشته به آرامی حرکت می‌کنند. ورقه‌ها از هم دور یا به هم نزدیک می‌شوند، به هم برخورد می‌کنند و یا در امتداد هم می‌لغزند.
۲۰. هوا دارای وزن است و بنابراین، بر همه چیز فشار وارد می‌کند. هرچند ممکن است فشار آن را احساس نکنیم. فشار هوا به وسیله فشارسنج اندازه‌گیری می‌شود و واحد اندازه‌گیری آن «هکتوپاسکال» است.